



MILOŠ LONČAREVIĆ, KOREDATELJ FILMA "DUHOVI CITÉ SOLEILA",
GOSTOVAO U KINU VALLI

Snimanje na Haitiju prilika za humanost



Miloš Lončarević (desno) u Kinu Valli

PULA - Posjetitelji koji su preksinoć u kino Valli došli pogledati dokumentarni film "Duhovi Cité Soleila" imali su priliku čuti više o filmu od Miloša Lončarevića, koji je uz redatelja Asgera Letha snimao u paklenim uvjetima. Neformalni razgovor Lončarevića s publikom dodatno je dočarao intenzitet snimateljskih dana na Haitiju.

- Iako su rasisti i ne vole bijelce jer ih smatraju okupatorima, naklonost i poštovanje gangstera stekli smo našom znatiželjom, jer su nas zanimali njihovi problemi i iskonska motivacija. Lokalno smo stanovništvo pridobili radom u bolnici, koja je opstala čak tri i pol mjeseca, što je svojevrsni rekord,

ispričao je Lončarević.

Na pitanje kako je biti bijelac u takvoj zemlji, Miloš je ispričao krvavu povijest Haitija, prve i jedine zemlje koja je nastala robovskim ustankom (1804.) protiv Francuske, nakon kojeg su pobijeni svi bijelci - žene, djeca pa čak i psi, kojih ni danas nema u Port-au-Princeu. Leth i on jedine su dvije bijele osobe koje su ondje opstale.

- Sve se vratilo na staro, odgovorio je Lončarević na pitanje o današnjoj situaciji na Haitiju. Napomenuo je da politika i UNPROFOR ne nailaze na odobravanje domaćeg pučanstva koje ne podnosi tuđu vlast na svojoj zemlji. "Tamo samo s oružjem možeš biti gazda, i to

ih vrti u krvavom krugu iz kojeg nema skorog izlaska", zaključio je Lončarević.

Na pitanje što ga je privuklo da ode tamo, Lončarević je rekao da su primarni motivi bili znatiželja i avantura.

- I prije sam vodio život na rubu opasnosti, no snimanje u Haitiju mi je dalo priliku učiniti nešto dobro, nisam puno razmišljao o tome bih li mogao poginuti jer smatram da vrijedi dati život za nešto tako humanitarno. Doduše, sada kad sam malo stariji, ne bih se vraćao tamo, no tada mi je to bio izazov koji je nadvladao strah, ispričao je.

Film u pulskom kinu igra do 28. listopada.

B. Br.